05/08/20 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୁଗ, ଏହି ଯୁଗରେ ହିଁ ପାଠପଢା ଆଧାରରେ ତୁମକୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପୁରୀର ମାଲିକ ହେବାର ଅଛି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ମାତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜ୍ଞାନର କଳସ କାହିଁକି ରଖିଛନ୍ତି ? କେଉଁ ଏକ ପରମ୍ପରା ଭାରତରେ ହିଁ ଚାଲୁଛି ?

ଉତ୍ତର:- ପବିତ୍ରତାର ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ମାତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର କଳସ ରଖିଛନ୍ତି । ରକ୍ଷାବନ୍ଧନ ପର୍ବ ମଧ୍ୟ ଭାରତର ପରମ୍ପରା ଅଟେ । ଏଥିରେ ଭଉଣୀ ଭାଇକୁ ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧିଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ପବିତ୍ରତାର ଚିହ୍ନ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ଯଦି ତୁମେମାନେ କେବଳ ମୋତେ ହିଁ ମନେ ପକାଇବ ତେବେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ ।

ଗୀତ:- ଭୋଲାନାଥ ସେ ନିରାଲା.....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ଭୋଲାନାଥଙ୍କର ମହିମା, ଯାହା ପାଇଁ କହିଥାନ୍ତି ଦାତା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଏହି ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ କିଏ ଦେଇଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଭଗବାନ ଦେଇଥିବେ କାହିଁକି ନା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ତ ସେ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି ନା । ସ୍ୱର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ଭୋଳାନାଥ ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ସେହିପରି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ଅଥବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କଥା ତ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଅଟେ । ପରନ୍ତୁ ଏବେ କାହାର ରାଜଧାନୀ ହିଁ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ସ୍ୱର୍ଗରେ ହେଉଛି ବୋଲି କହିବେ । ଏହା ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହିଁ ବୁଝାଇ ପାରିବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ ଅଛି ତ ରାଧାଙ୍କର ବି ହେବା ଦରକାର କାହିଁକି ନା ଉଭୟ ସ୍ୱର୍ଗର ନିବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ରାଧାକୃଷ୍ଣ ହିଁ ସ୍ୱୟଂବର ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ରାଜ୍ୟ କିଏ ଦେଲା । ରାଜଯୋଗ କେବେ ଶିଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କିଏ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ? ସ୍ୱର୍ଗରେ ରାଜଯୋଗ ତ ଶିଖାଯାଇନଥିବ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ଅଟନ୍ତି । କଳିଯୁଗ ପରେ ହୋଇଥାଏ ସତ୍ୟଯୁଗ । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କଳିଯୁଗ ଶେଷରେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖିଥିବେ । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତି ଜନ୍ମରେ ରାଜା ପଦ ପ୍ରାପ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା-ଦୁନିଆରୁ ନୂଆ ପାବନ ଦୁନିଆ ହେଉଛି । ନିଶ୍ଚିତ ପତିତ ପାବନ ହିଁ ଆସିଥିବେ । ଏବେ ସଂଗମ ଯୁଗରେ କେଉଁ ଧର୍ମ ଥାଏ, ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆ ମଝିରେ ଏହା ହେଲା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ଯାହା ଗାୟନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ । ଏମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥର ପ୍ରାରବ୍ଧ ପୁଣି ନୂଆ ଜନ୍ମରେ ମିଳୁଛି, ଏହାର ନାମ ଅଟେ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ନିଶ୍ଚିତ ବହୁ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ହିଁ ଏମାନଙ୍କୁ କେହି ଜଣେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିବେ । କଳିଯୁଗରେ ଅଛି ଅନେକ ଧର୍ମ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିଲା ଏକ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ । ସଂଗମଯୁଗରେ କେଉଁ ଧର୍ମ ରହିଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ସଂଗମଯୁଗରେ ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା କୃଷ୍ଣପୁରୀର ସ୍ଥାପନା । ବିଷ୍ଣୁ ଅଥବା ନାରାୟଣ କୁହନ୍ତୁ କଥା ତ ଗୋଟିଏ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଏହି ପାଠ ପଢିବା ଏବଂ ପବିତ୍ର ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ କୃଷ୍ଣପୁରୀର ମାଲିକ ହେଉଛେ । ଶିବଭଗବାନୁବାଚ ରହିଛି ନା । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ହିଁ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ପୁଣି ଏହା ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥାନ୍ତି ନା । ଏହା ହେଲା ୮୪ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ, ଏହାଙ୍କର ହିଁ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା ନାମ ରଖିଥାନ୍ତି । ନଚେତ୍ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା କେଉଁଠୁ ଆସିଲେ । ଈଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରିଛନ୍ତି ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କୁ କିପରି ରଚନା କଲେ ? କଣ ଛୁ ମନ୍ତ୍ର କଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲେ । ବାବା ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବ କଥା ଜଣାଉଛନ୍ତି । ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ । ଏହାଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମା ନାମ ନଥିଲା ନା । କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ... ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ । ବ୍ରହ୍ମା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ, କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ କାହାର ହେଲା ? ସେହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହିଁ ବହୁତ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳ ବଦଳିଯାଇଥାଏ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଚିତ୍ରରେ ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ସ୍ପଷ୍ଟ ଲେଖାହୋଇଛି । ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବ କାହିଁକି ନା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଯିବେ ନା । ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସାଥିରେ ରାଧା ନିଶ୍ଚିତ ଥିବେ । ରାଧା-କୃଷ୍ଣ, ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍ୱତୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅନେକ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ବାବା ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ନିଜ ଜନ୍ମକୁ ଜାଣି ନାହଁ । ତୁମେ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଥିଲ । ପୁଣି ଏହି ଜନ୍ମ ନେଇଛ, ସେମାନେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଗୀତା ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେବା କଥା କହିଦେଇଛନ୍ତି

। ଅର୍ଜୁନ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ନାମ ଅର୍ଜୁନ ନୁହେଁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଜୀବନ ଚରିତ୍ର ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ପରନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନା କେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ବାବା ହିଁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସବୁ ପିଲାମାନେ ଏକଥା ଶୁଣିବେ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବେ । ଶାସ୍ତ୍ର କଥା ଶୁଣି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବସି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ବି ଶୁଣୁଛ ପୁଣି ଶୁଣାଉଛ । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ, ଅଧିଯୁଗ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସ ପଡିଲେ ତେବେ ୧୩ ମାସ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗର ରହସ୍ୟ ପର୍ବକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ବାବା ଆସି ପବିତ୍ର ହେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଇଥାନ୍ତି । ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କରିଥା'ନ୍ତି । ରକ୍ଷା ବନ୍ଧନର ପର୍ବ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ପ୍ରଚଳିତ ଅଟେ । ଭଉଣୀ ଭାଇକୁ ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧିଥାଏ । ପରନ୍ତୁ ସେହି କୁମାରୀ ପୁଣି ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆସି ତୁମ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର କଳସ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଇବା ପାଇଁ ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧିଥାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମାମେକମ୍ ୟାଦ କର ତେବେ ଯାଇ ତୁମେ ପାବନ ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ । ବାକି କୌଣସି ରାକ୍ଷୀ ଆଦି ବାନ୍ଧିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହି କଥା ବୁଝାଯାଉଛି । ଯେପରି ସାଧୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଲୋକ ଦାନ ମାଗିଥାନ୍ତି । କିଏ କହିଥା'ନ୍ତି କ୍ରୋଧର ଦାନ ଦିଅ, କିଏ କହିଥାନ୍ତି ପିଆଜ ଖାଅ ନାହିଁ । ଯିଏ ନିଜେ ଖାଉନଥିବେ ସେମାନେ ହିଁ ଦାନ ନେଇପାରିବେ । ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ତ ଅବିନାଶୀ ବାବା କରାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ ତ ପତିତ ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରୁ ନେଇ ତୁମେ ପତିତ ହୋଇ ଆସୁଛ, ଏବେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ପବିତ୍ର ହେବା ଦରକାର ତାହା ତ ବାବା ହିଁ କରିପାରିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଗତି-ସଦ୍‌ଗତିଦାତା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଉଛନ୍ତି । ଭାରତ ପବିତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା ନା । ପତିତ-ପାବନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ ପତିତ-ପାବନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ, ସେ ତ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ତ ମାଆ-ବାପା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଏକ ଶିବଙ୍କର ହିଁ ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ସେ ନିଜେ ହିଁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ଶରୀରର ଆଧାର ନିଶ୍ଚିତ ନେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ମୁଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ-ପାବନ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ବାବା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ନର୍କର ବିନାଶ କରାଇଥାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗ ଥାଏ ସେତେବେଳେ ନର୍କ ନଥାଏ । ଏବେ ପୁରା ଘୋର ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ତମୋପ୍ରଧାନ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ହିଁ ବାବା ଆସି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ସ୍ୱର୍ଗ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ଶହେ ଶତକଡା ପତିତରୁ ଶହେ ଶତକଡା ପବିତ୍ର କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମ ନିଶ୍ଚିତ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହିଁ ମିଳିବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ଭାଷଣ କରିବାର ଅଛି । ବୁଝାଇବା ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଧରଣର ହେବ । ବାବା ବି ଆଜି ଗୋଟିଏ କଥା, କାଲି ପୁଣି ଅନ୍ୟ କଥା ବୁଝାଇବେ । ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର କଥା ତ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଭାବନ୍ତୁ ଟେପ୍‌ରେ କିଏ ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ଶୁଣିଲେ ବି ପୁଣି ଠିକ୍ ସେହିପରି ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚିତ ଫରକ ରହିବ । ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଡ୍ରାମାରେ ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରହିଛି । ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ଯାହା କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ଶୁଣାଇଥିଲେ ତାହା ପୁଣି ଆଜି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହା ରେକର୍ଡରେ ଭରା ହୋଇଛି । ଭଗବାନ ନିଜେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଅବିକଳ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ଯେପରି ଶୁଣାଇଥିଲି ତାହା ଶୁଣାଉଛି । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ଏଥିରେ ବି ସାମାନ୍ୟତମ ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ରେକର୍ଡ ଭରା ହୋଇ ରହିଛି । କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ କେବେ ହୋଇଥିଲା, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ବୁଝିଛନ୍ତି । ହଜାର ବର୍ଷରୁ କିଛି ଦିନ କମ୍ ବୋଲି କହିବେ, କାହିଁକି ନା ଏବେ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଅଛି । ପିଲାମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କେତେ ଖୁସି ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇଛି । ଏବେ ପୁଣି ସେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ-ରୂପରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ — ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଲାତ ମାରୁଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆ ହାତରେ ଅଛି । କୃଷ୍ଣ ଏବେ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି । ଏଣୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ — ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆସୁଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ବାବା ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତରେ ହିଁ ଆସି ପଢାଇବେ । ଏହି ପାଠପଢା ଶେଷ ହେବ ତ କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମ ନେବେ । ପାଠ ପଢା ଶେଷ ହେବା ପାଇଁ ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି । ନିଶ୍ଚିତ ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହେବା ପରେ ହିଁ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେବ । କୃଷ୍ଣପୁରୀରେ କେବଳ ଜଣେ କୃଷ୍ଣ ତ ରହିବେ ନାହିଁ, ସମଗ୍ର କୃଷ୍ଣପୁରୀ ହେବ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ, ରାଜଯୋଗ ଶିଖି ଦେବତା ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ଦେବତାମାନେ ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ହିଁ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ପାଠ ପଢାଇ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ପାଠଶାଳା ଅଟେ, ଏଥିରେ ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ପାଠ ପଢା ତ ସହଜ ଅଟେ । ବାକି ଯୋଗରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତୁମେ କହିପାରିବ ଯେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ଏବେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ରାଜ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନେ ଅଟୁ । ଏହା ଅଟେ ସଂଗମଯୁଗ । ଏହା ବହୁତ ଛୋଟ ଯୁଗ ଅଟେ । ଚୁଟି ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ ନା । ପୁଣି ତାହାଠାରୁ ବଡ ହେଲା ମୁଖ, ତାହାଠାରୁ ବଡ ହାତ, ତାହାଠାରୁ ବଡ ପେଟ, ପୁଣି ତାହାଠାରୁ ବଡ ଗୋଡ । ବିରାଟ ରୂପ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି, ପରନ୍ତୁ ଏ ରୂପ କାହାର କେହି ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମ ଚକ୍ରର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପରେ କୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଆସିଥାଏ ।

ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ । ତୁମ ପାଇଁ କଳିଯୁଗ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ସନ୍ତାନଗଣ, ଏବେ ମୁଁ

ଆସିଛି, ତୁମକୁ ସୁଖଧାମ, ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ତୁମେ ସୁଖଧାମର ନିବାସୀ ଥିଲ ପୁଣି ଦୁଃଖଧାମକୁ ଆସିଛ । ଡାକୁଛ ଯେ ବାବା, ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଆସ । ଏହା ତୁମର ଦୁନିଆ ତ ନୁହଁ । ଏବେ ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ ? ଯୋଗବଳରେ ନିଜର ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅହିଂସା ପରମୋ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଅଟେ । ତୁମକୁ ଅହିଂସକ ହେବାକୁ ପଡିବ, ନା ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବାର ଅଛି, ନା ଲଢେଇ-ଝଗଡା କରିବାର ଅଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆସୁଛି । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯଜ୍ଞ, ତପ, ଦାନ, ପୁଣ୍ୟ ଆଦି କରି ତୁମେ ତଳକୁ ଖସି ଯାଇଛ । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡିଛନ୍ତି, ଯିଏକି ବିଲକୁଲ୍ ଉଠୁ ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି ଏଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆସୁଛି, ମୋର ବି ଡ୍ରାମାରେ ଅଭିନୟ ଅଛି । ଅଭିନୟ ବ୍ୟତୀତ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କିଛି କରିପାରିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ବି ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ସଠିକ୍ ସମୟରେ ଆସିଥାଏ । ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ମୁଁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଘରକୁ ନେଇ ଯାଉଛି । ଏବେ କହୁଛି ମନମନାଭବ । ପରନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଦେହର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଛାଡି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ପିଲାମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରିଥା'ନ୍ତି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ । ଏହା ଅଟେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଈଶ୍ୱର ପିତା ସ୍ୱୟଂ ଆସି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାନ୍ତି । ନର୍କକୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରିଣତ କରିଥାନ୍ତି । ଯାହା ଉପରେ ତୁମେ ରାଜ୍ୟ କରୁଛ । ଶିବଙ୍କୁ ବବୁଲନାଥ ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେ ଆସି ତୁମକୁ କାମ ବିକାରରୁ ମୁକ୍ତ କରି ପବିତ୍ର କରିଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ବହୁତ ଦେଖାଣିଆ କଥା ସବୁ ଅଛି । ଏଠାରେ ତ ଶାନ୍ତିରେ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ହଠଯୋଗ ଆଦି କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ତ ନିବୃତ୍ତିମାର୍ଗ ହିଁ ଅଲଗା ଅଟେ । ସେମାନେ ବ୍ରହ୍ମକୁ ମାନନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମଯୋଗୀ ତତ୍ତ୍ୱଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମ ତ ହେଲା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ, ଯାହାକୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ସେମାନେ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମକୁ ଭଗବାନ ମାନି ନେଇଥାନ୍ତି । କହିଥା'ନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାକୁ ବିନାଶୀ ସିଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛି । ଶିବବାବା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରନ୍ତି ସେ ହେଲେ ହୀରା ସମାନ । ପୁଣି ତୁମକୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମର ମଧ୍ୟ ଏହା ହୀରା ପରି ଜନ୍ମ ଅଟେ, ତୁମେ ପୁଣି ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗରେ ଆସିବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ବାବା ହିଁ ଆସି ପଢାଉଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଦେବତା ହେଉଛ । ପୁଣି ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ପାଇଯିବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଜ୍ଞାନ ଜଣା ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ରହି ଡବଲ ଅହିଂସକ ହୋଇ ଯୋଗବଳ ଆଧାରରେ ନିଜର ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଜୀବନକୁ ହୀରା ସମାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ସର୍ବଦା ନିଶା ରହୁ ଯେ ଏହି ପାଠପଢା ଶେଷ ହେଲେ ଆମେ କୃଷ୍ଣପୁରୀକୁ ଯିବୁ ।

ବରଦାନ:- ବ୍ୟର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଭ ମନୋବୃତ୍ତି ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସଚ୍ଚା ମରଜୀବା ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆ ଜୀବନଧାରୀ ହୁଅ ।

ବାପଦାଦାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ହେଲା — ପିଲାମାନେ, ବ୍ୟର୍ଥ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ କି ଶୁଣାଅ ନାହିଁ କିମ୍ବା ବ୍ୟର୍ଥ ବିଚାର ମଧ୍ୟ କର ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ଶୁଭଭାବନା ରଖି ଚିନ୍ତା କର । ଶୁଭ ବାଣୀ ଶୁଣାଅ । ବ୍ୟର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଭ ମନୋବୃତ୍ତି ରଖି ଶୁଣ । ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୋଇ ବାଣୀର ଭାବାର୍ଥକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅ । ସର୍ବଦା ନିଜର ଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୋବୃତ୍ତି ଏବଂ ଭାବନାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରଖ, ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଶା ରଖ ନାହିଁ । ଅତଏବ ନିଜର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିଁ ଅନ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଏଥିରେ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ଆଗରେ ରଖ — ଏହିଭଳି ମରଜୀବା ହେବାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସୁଖ ରହିଛି । ଏହାକୁ ହିଁ ମହାବଳୀ କୁହାଯାଏ । ଏଥିରେ ଖୁସି ଖୁସିରେ ମର — ଏହିଭଳି ମରିବା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବଞ୍ଚିବା, ଏହା ହିଁ ସଚ୍ଚା ଜୀବଦାନ ଅଟେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- :- ସଂକଳ୍ପର ଏକାଗ୍ରତା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ତୀବ୍ରଗତି ଆଣିଥାଏ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****